

[Gunhild Due.]

betænkningen, og specielt flertallets henstilling om, at socialministeren vil gøre noget for at udbrede kendskabet til de bestående hjælpemuligheder især i de mindre landsogne, hvor det kan være svært at følge med i, hvad der kommer af sociale hjælpemuligheder.

Jeg vil også gerne takke udvalget for den interesse, man har vist specielt de undersøgelser, der er i gang i Ringkøbing amt; jeg håber, at vi måske ved lidt mere om tingene, når loven kommer til revision, således at vi måske kan få lidt klarere retningslinjer med hensyn til de handicappede børn ind i den.

Iver Poulsen: Ved første behandling af de to lovforslag, vi nu behandler, gav jeg udtryk for, at mit parti havde visse ret alvorlige betænkeligheder ved at medvirke til gennemførelse af disse forslag, som det konservative folkeparti og venstre også havde sine betænkeligheder med hensyn til ved første behandling.

Venstre har overvundet sine betænkeligheder, det har de uafhængige ikke. Vi er stadig væk ængstelige for, at gennemførelsen af revalideringsforslaget om direktoratet vil betyde en udvidelse af statsadministrationen, den administration, som er kostbar, og som man vel nok fra alle sider er enig om skal indskrænkes mest mulig, således at forstå, at man får det meste og det mest rationelle ud af enhver administration til en fornuftig pris.

Vi føler os altså ikke overbevist om, at statsadministrationen ikke vil blive udvidet, eller overbevist om, at socialministerens udtalelser holder stik, når ministeren som begrundelse for, at der ikke vil ske nogen udvidelse, hævder, at der fra socialministeriet og de institutioner under socialministeriet, som arbejder med disse spørgsmål, vil ske en overflytning eller omflytning. Vi har desværre så alt for ofte set, når man opretter et nyt kontor eller et nyt direktorat, som man mente kunne betjenes med en allerede bestående arbejdskraft, hvordan et sådant direktorat ynglede med hensyn til personaleansættelser. Vi føler os som sagt ikke overbevist om, at socialministerens påstand vil holde stik, og vi føler os heller ikke overbevist om, at resultatet med hen-

syn til revalideringsbestrebelse vil blive bedre. Vi er bange for, at der også her vil blive tale om en centralisering af det revalideringsarbejde, som vi tror er bedst tjent med en decentralisering i overensstemmelse med revalideringsloven, som vel egentlig byggede på tanken om en decentralisering, således at de flest mulige afgørelser lægges ud i det lokale plan, ud til afgørelse i lokale nævn.

Endelig tillægger vi det ret stor betydning, at revalideringscheferne har givet udtryk for, at de finder det både betænkeligt og unødvendigt at oprette det foreslåede direktorat. Revalideringscheferne har en erfaring og en sagkundskab, som vi i hvert fald må tillægge den allerstørste betydning, og som vi finder grund til at lytte til og overveje meget nøje. Når disse revalideringschefer som erfarne sagkyndige udtaler deres betænkeligheder og siger, det er unødvendigt, gør det i hvert fald et meget stærkt indtryk på os og er medvirkende til, at vi tager den stilling, som vi tager.

Jeg synes også, det er at foregribe en sagligt underbygget udvikling af revalideringen, noget, man skulle opnå at få understøttet bl. a. igennem sociallovskommissionens arbejde. De må jo også i denne kommission søge at fremskaffe de virkelige saglige, stærkt underbyggede begrundelser for, i hvilken retning man skal gå for at forbedre vor revalideringslovgivning. En sådan forbedring er de uafhængige jo altid meget stærkt interesseret i.

Af disse grunde mener vi, at forslaget er forhastet, og at det ikke er tilstrækkelig sagligt underbygget og begrundet, og vi er som nævnt bange for, at der er tale om en centralisering, en udvidelse af den statsadministration, som vi ønsker at begrænse. Derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagenes gennemførelse.

Diderichsen: På liberalt centrums vegne vil jeg anbefale de to lovforslag. Vi må bedømme dem således, at de på et vigtigt område, som vi alle har ansvaret for, betegner fremskridt i omsorgen for de medborgere, som falder ind under denne lovgivning.

Med hensyn til spørgsmålet om at afveje grundene for og imod den foreslåede administrationsordning mener vi, at når de